

Πρωτοβουλία για την Ανατροπή (FINANCIAL CRIMES, Αριστερό Ριζοσπαστικό ΜΜΕτωπο, Σπάρτακος, ανένταχτοι)

Η διακήρυξή μας για τις εκλογές στην ΕΣΗΕΑ στις 3 και 4 του Ιούνη

Η σάπια γαλέρα των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας συνεχίζει την πορεία της προς τον εργασιακό και κοινωνικό Μεσαίωνα, με πυξίδα τη σωτηρία των εργοδοτών-αφεντικών της και με εμπόρευμα το κέρδος τους. Χιλιάδες δούλοι τραβούν καθημερινά το κουπί της, οι ατσαλάκωτοι χαρτογιακάδες τους βρίζουν και τους λιοδορούν τρέμοντας μη βρεθούν στη θέση τους, οι επιστάτες τους μαστιγώνουν ασταμάτητα και οι καπετάνιοι πετούν διαρκώς στη θάλασσα, ως έρμα, όσους θεωρούν περιττούς ή ενοχλητικούς. Κι όσο προχωρά η γαλέρα, ξερνά ολοένα περισσότερα ψέματα, ευρωλαγνεία, καθεστωτική προπαγάνδα και εμετική συκοφαντία.

Για ξεκούραση και αμοιβές ούτε λόγος - ίσα-ίσα να επιβιώνουν, για να βγάζουν τη δουλειά. Ένας-ένας, περνούν από το πάνω κατάστρωμα και υπογράφουν το χαρτί για την άγρια και χωρίς όρους εκμετάλλευσή τους. Χωρίς καμία ασφάλεια οι περισσότεροι - άμα αρρωστήσουν πάνε χαμένοι. Αυτοί που κάτι τους έχει απομείνει από τη λαμπρή εποχή των ένδοξων πειρατών, το βλέπουν να χάνεται μέρα με τη μέρα. Και τρέχουν οι περισσότεροι, σαν ανθρωποφάγα αρπακτικά, να πετάξουν κι άλλους στη θάλασσα, για να γλιτώσουν και να παραμείνουν θλιβερές ορντινάτσες.

Πέρα στη στεριά, κάποιοι απόμαχοι ή βολεμένοι, απόμαχοι συνδικαλιστές ή επαγγελματίες

μεσάζοντες, κάθονται στα στεγνά τους γραφεία και μοιρολογούν. Γράφουν κιτάπια, στέλνουν συλλυπητήρια, μοιράζουν μερικά συσσίτια, φωνάζουν με τους τηλεβόες τους προς τον ουρανό. Πού και πού συναντάνε τους ιδιοκτήτες της γαλέρας και τους ζητάνε να δείξουν λίγο έλεος – κι εκείνοι, τους μοιράζουν λίγο αφέντι κακής ποιότητας, τους χτυπούν στην πλάτη και τους στέλνουν πίσω, μαζί με τις εντολές που πρέπει να εκπληρώσουν.

Άμα θες τούτη την ιστορία να τη διαβάσουν και να τη ζήσουν και τα παιδιά και τα εγγόνια σου, σταμάτα εδώ – σίγουρα θα βρεθεί καλοθελητής να τους τη διηγηθεί. Αλλιώς προχώρα και πάρε την απόφασή σου: Στείλε στην ανακύκλωση τούτη τη σάπια και βρόμικη γαλέρα, στείλε στον αγύριστο τα αφεντικά και τους επιστάτες τους!

Να είσαι εκεί στο ραντεβού των εκλογών, στις 3 και 4 Ιούνη

- Για να δώσουμε λόγο και βήμα στην Ανατροπή.
- Για να τους μπούμε βαθιά μέσα στο ρουθούνι.
- Για να μην μπορούν να κρυφτούν ποτέ ξανά.
- Για να «κάψουμε» τις αντιδραστικές συμπαιγνίες στην ΕΣΗΕΑ.
- Για να βγει ο λευκός καπνός του Αγώνα από τις στάχτες τους.
- Για να σπάσουμε το απόστημα των Μνημονίων και των υπηρετών τους.
- Για να γκρεμίσουμε τη φυλακή του χρέους, του ευρώ και της ΕΕ.

Υποταγή και νέα Μνημόνια

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έθαψε πρόωρα το “τόμαχοκ” του πολέμου, το οποίο άλλωστε ποτέ δεν είχε πρόθεση να χρησιμοποιήσει. Στις 20 Φλεβάρη, έδωσε όρκο να συνεχίσει τα “καλώς καμωμένα” (δηλαδή το 70% τουλάχιστον...) των ληστών και εγκληματιών που έδιωξε κακήν-κακώς ο λαός και να τιμήσει τις δεσμεύσεις τους προς τους τοκογλύφους και δυνάστες, μιας και “το κράτος έχει συνέχεια”. Άλλαξε ρούχα και όχημα, αλλά βαδίζει στον δρόμο τους, προς την ίδια κατεύθυνση: τα πλεονάσματα, την ανταγωνιστικότητα, τις ιδιωτικοποιήσεις, την πληρωμή των γραμματίων προς τους κομπογιαννίτες πιστωτές, την αφαίμαξη του λαού.

Ακόμη και οι “νέες” συνταγές που μας παρουσιάζει και μας σερβίρει, συχνά αποτελούνται από ληγμένα υλικά. Από ανθρώπους των παλιών καθεστώτων που καταλαμβάνουν θέσεις-κλειδιά, ως γραμματείς και φαρισαίοι στην “κυβέρνηση της Αριστεράς”. Από ιδεολογήματα και συμπεριφορές που μυρίζουν συντηρητισμό και αντίδραση. Από ενδιάμεσους και λαμόγια που αναδείχτηκαν σε άλλες εποχές και συνεχίζουν να γράφουν σελίδες διαπλοκής. Από... Ταγματάρχες που αναλαμβάνουν να διευθύνουν την ενημέρωση

προς το λαό.

Είναι γεγονός ότι ολοένα περισσότεροι “στρατιώτες” δυσφορούν. Διαμαρτύρονται. Ορισμένοι βρίζουν. Μα δεν τολμάνε. Το βήμα παραπέρα τους μοιάζει επικίνδυνο. Θαρρούν, ακόμη και τώρα, πως η πορεία μπορεί να αλλάξει. Ίσως και κάποιοι από τους στρατηγούς. Και γι’ αυτό συνεχίζουν, με τις αυταπάτες να συναγωνίζονται την απογοήτευση.

Μπροστά σε όλα αυτά, ο αντίπαλος είναι φυσικό να αποθρασύνεται. ΕΕ, ΕΚΤ και ΔΝΤ, Σόιμπλε και Ντάιζελμπλουμ, Μέρκελ, Ολάντ και Ρέντσι, βλέποντάς τους να δειλιάζουν, να ζητάνε ελεημοσύνη, να τσακώνονται μεταξύ τους και να δηλώνουν έτοιμοι να παραδοθούν, με μόνη προϋπόθεση να μην υποχρεωθούν να γονατίσουν, γίνονται αδίστακτοι και αιμοβόροι. Τα θέλουν όλα και τα θέλουν τώρα, επιδιώκουν ταπείνωση και παραδειγματισμό, ώστε κανείς, ποτέ πια, να μη διανοηθεί να σηκώσει κεφάλι.

Απαιτούν νέο, ακόμη πιο βαρύ Μνημόνιο, νέα φοροεπιδρομή στα λαϊκά στρώματα και οδυνηρές μειώσεις μισθών και συντάξεων, απολύσεις, τσάκισμα των τελευταίων δικαιωμάτων, επιτάχυνση του ξεπουλήματος του δημόσιου, κοινωνικού πλούτου. Με μόνο αντάλλαγμα, να “ξεπαγώσουν” χρήματα τα οποία θα βγουν από τη μια τους τσέπη για να μπουν στην άλλη, με τη μορφή αποπληρωμής δόσεων και τόκων.

Την ίδια στιγμή παραμένουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, τα πογκρόμ τύπου «Ξένια Δία», ο φράχτης στον Έβρο, οι πνιγμοί στο Αιγαίο, η κατάργηση της ιθαγένειας, συνολικά όλα τα μέτρα που συμπλήρωναν τα μνημόνια τα τελευταία χρόνια. Και η δίκη ενάντια στους νεοναζί δολοφόνους που ξεκίνησε, πηγαίνει με απαράδεκτα αργούς ρυθμούς, μια που η κυβέρνηση αφήνει όλα τα περιθώρια γι’ αυτό και τα αφεντικά των ΜΜΕ συνεχίζουν να προβάλλουν και να παρουσιάζουν την Χ.Α. ως «νόμιμο πολιτικό κόμμα».

Πολιορκία από τα τανκς των ΜΜΕ

Σε αυτή την προσπάθεια, τα καθεστωτικά ΜΜΕ, έντυπα και ηλεκτρονικά, διαδραματίζουν κομβικό και καθοριστικό ρόλο. Άλλοτε με απειλές και άλλοτε με συμβουλές, τότε με εκβιασμούς και τότε με παραινήσεις, μια με το κακό και μια με το καλό, αλλά πάντοτε με άξονα την παραπληροφόρηση και με γνώμονα τα συμφέροντα των ιδιοκτητών τους και του “όλου” της αστικής τάξης, τα μίντια είναι τα σύγχρονα ιδεολογικά τανκς που πολιορκούν ασφυκτικά τις συνειδήσεις, μέχρι να τις λυγίσουν ή να τις τσακίσουν.

Παρά τις εξαγγελίες της κυβέρνησης για πληρωμή των χρωστούμενων, για φορολόγηση και για λουκέτο σε όσους δεν συμμορφωθούν, τα δελτία των 7, 8 και 9, τα πρωτοσέλιδα των περισσότερων εφημερίδων, καθώς και δεκάδες “ειδησεογραφικά” sites παραμένουν – όπως και προεκλογικά ή σε περιόδους μεγάλων κοινωνικών αναταραχών και κινητοποιήσεων – ένας απροκάλυπτα προπαγανδιστικός μηχανισμός, ένα κανόνι διασποράς φόβου και επιλεγμένων “αποκαλύψεων”. Σε αυτά δε ανακυκλώνονται, πλην ελάχιστων εξαιρέσεων, οι γνωστοί-άγνωστοι “αστέρες”, μεταφέροντας αυτούσια τη γραμμή ή τις ενστάσεις των κέντρων εξουσίας που εξυπηρετούν.

Υπουργοί, υφυπουργοί και άλλοι κυβερνητικοί παράγοντες διαπομπεύονται μέχρι να σιωπήσουν, να εφαρμόσουν την “πρέπουσα” πολιτική ή να αποπεμφθούν ως άχρηστοι και αποτυχημένοι. Κοινωνικοί αγώνες συκοφαντούνται και το δίκιο δίνεται, χωρίς δεύτερη κουβέντα, στους εργοδοτικούς εκπροσώπους. Ο αντίλογος φιμώνεται ή υποβαθμίζεται σε βαθμό που να είναι ουσιαστικά ανύπαρκτος. Πληρωμένοι γραφιάδες και αναλυτές κάνουν εντατικές υπερωρίες, εκτελώντας με τους οχητούς τους “συμβόλαια θανάτου”, με θύμα την αλήθεια.

Όσο για τις φωνές διαμαρτυρίας στο χώρο των καθεστωτικών ΜΜΕ, μειώνονται διαρκώς. Όσες εξακολουθούν να ακούγονται, αντιμετωπίζουν – εμμέσως ή αμέσως – την απειλή της απόλυσης και της ανεργίας, της απώλειας της ασφάλισης και των παροχών υγείας. Ακόμη και εκείνες που καταφέρνουν να επιβιώνουν, γνωρίζουν ότι είναι υπό προθεσμία και οι μέρες τους είναι μετρημένες αν η κατάσταση δεν αλλάξει ριζικά.

Εκβιασμός με ασφάλιση και μισθό

Και πώς να γίνει διαφορετικά, άλλωστε; Αν διαφωνείς και διαμαρτύρεσαι για το μισθό σου, το ωράριό σου ή την κατάντια της ενημέρωσης, δεν μπορείς να πας μακριά. Βεβαίως, μπορεί να μην απολυθείς άμεσα, όπως συνέβη στη συντριπτική πλειοψηφία όσων τόλμησαν να

αρνηθούν τις ατομικές συμβάσεις εργασίας ή να υπερασπίσουν μαχητικά το δικαίωμα στην απεργία. Όμως, είναι σίγουρο ότι τα ρεπορτάζ και τα κείμενά σου θα αρχίσουν να θεωρούνται μη ολοκληρωμένα, ανεπαρκή, κακογραμμένα.

Ολοένα λιγότερα θα δημοσιεύονται κι αυτά ανώνυμα.

Έτσι, σιγά-σιγά, θα θεωρηθείς περιττός και σίγουρα πολύ ακριβός σε σύγκριση με ό,τι προσφέρεις. Ίσως, τότε, να σου ζητηθεί να αποχωρήσεις “οικειοθελώς”, με κάποια αποζημίωση, για να μην λερωθεί το... μητρώο σου. Σε κάθε περίπτωση, θέση δεν θα υπάρχει για εσένα.

Φυσικά, ένας απολυμένος μπορεί πολλές φορές να βρει μια δουλίτσα. Εκατοντάδες μικρά και μεγαλύτερα sites αναζητούν συνεργάτες και ειδικά έμπειρους. Συχνά και κάποιες εφημεριδούλες ή ραδιοφωνικοί σταθμοί. Και προσφέρουν ό,τι καλύτερο για τις δύσκολες μέρες που ζούμε – τόσο που πρέπει να πει κανείς και ευχαριστώ: Πολύωρη εργασία χωρίς ωράριο, μισθό 200- 500 ευρώ (τα παραπάνω είναι πολυτέλεια), μπλοκάκι και αυτασφάλιση, κανένα εγγυημένο δικαίωμα (ημέρες άδειας, Σαββατοκύριακα, επιδόματα, αποζημιώσεις και άλλα τέτοια περιττά).

Όποιος θέλει, λοιπόν, έχει κάθε δικαίωμα να διαφωνεί και να διαμαρτύρεται – ξέρει πού θα καταλήξει. Αν η προοπτική του φαίνεται πολύ μαύρη, τότε δεν έχει παρά να “βγάλει τον σκασμό” και να κάνει αυτό που του λένε. Έστω και με διαρκώς λιγότερα λεφτά, μιας και τα αφεντικά παραπονιούνται πως δεν μπορούν να είναι ανταγωνιστικά απέναντι σε μαγαζιά με τέτοιες αμοιβές και είναι αναγκασμένα και αυτά να μειώνουν διαρκώς το κόστος. Τουλάχιστον, όμως, κάτι θα παίρνει, έστω και καθυστερημένα...

Θεατές και συνένοχοι

Θα περίμενε κανείς, απέναντι σε αυτή τη λαίλαπα, η ΕΣΗΕΑ και αρκετές από τις άλλες Ενώσεις στο χώρο τον ΜΜΕ να έχουν εξεγερθεί, να βρίσκονται συνεχώς δίπλα στους εργαζόμενους, τους άνεργους, τους μπλοκάκηδες. Με διαρκείς και πολύμορφες (απεργιακές και μη) κινητοποιήσεις, να αξιοποιούν όλα τα όπλα που έχουν στη φαρέτρα τους προκειμένου να σώσουν ό,τι σώζεται, αλλά και να εκπονήσουν ένα σχέδιο για την αντεπίθεση. Να υπερασπίζονται με νύχια και με δόντια τα ασφαλιστικά ταμεία, ίσως το μοναδικό άξιο λόγου «ασημικό» που έχει απομείνει

στον κλάδο.

Τίποτε από αυτά δεν συμβαίνει, φυσικά, όπως είναι εύκολο να διαπιστώσει οποιοσδήποτε έχει στοιχειώδη σχέση με τα όσα συμβαίνουν στον θαυμαστό κόσμο των ΜΜΕ. Πρακτικά, οι πλειοψηφίες στα ΔΣ της ΕΣΗΕΑ και των περισσότερων Ενώσεων έχουν καταστεί, απολύτως συνειδητά, συνένοχες στο έγκλημα, στοχεύοντας παράλληλα στην επιστροφή στο μοντέλο των κλειστών επαγγελματικών «κλαμπ» και τον αποκλεισμό της πλειοψηφίας.

Ειδικά από τις παρατάξεις της κοινοβουλευτικής Αριστεράς, βεβαίως, θα περίμενε κανείς να έχουν βγει κυριολεκτικά στα «κάγκελα». Να έχουν κηρύξει ανένδοτο κατά των εκδοτών και των καναλαρχών, των μνημονιακών πολιτικών, των πάσης φύσης εκφραστών και υπηρετών της διαπλοκής με τα κέντρα εξουσίας. Να έχουν βάλει στο στόχαστρό τους το χρεοκοπημένο σύστημα που είναι συνένοχο για το γεγονός ότι φτάσαμε ως εδώ, έχοντας ρίξει ελάχιστες «τουφεκίες» κι αυτές στον αέρα. Θα περίμενε κανείς να πρωταγωνιστούν στις προσπάθειες για τη δημιουργία ενός αγωνιστικού μετώπου ρήξης και ανατροπής, σπάζοντας στεγανά και αντιδραστικές δοξασίες.

Όμως, η στάση τους προκαλεί θλίψη και οργή. Το μεν ΠΑΜΕ περιορίζεται σε βαρύγδουπες ανακοινώσεις και συμβολικές ενέργειες, έχοντας ουσιαστικά καταθέσει τα όπλα με το επιχείρημα ότι τίποτα δεν μπορεί να αλλάξει σε αυτό το σύστημα. Ενώ παράλληλα, με τα πεπραγμένα του τα προηγούμενα χρόνια, έχει «λερωμένη τη φωλιά» του και έχει χάσει μεγάλο μέρος της αξιοπιστίας του στον κλάδο.

Ακόμη χειρότερη είναι η κατάσταση με την παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ, τη «Συσπείρωση Δημοσιογράφων-Δούρειος Τύπος». Έχοντας ουσιαστικά επενδύσει τα προηγούμενα χρόνια

στο κλισέ «γινόμαστε κυβέρνηση, λύνουμε τα προβλήματα», τους τελευταίους μήνες βρίσκεται σε μια βαθιά κρίση ταυτότητας λόγω της κυβερνητικής πολιτικής, η οποία εντείνεται από τις ανεργματίστες συμμαχίες και την έλλειψη προγραμματικών συγκλίσεων.

Ένα πείραμα ...μεγάλου συνασπισμού

Για την ακρίβεια, αυτό που συμβαίνει εδώ και κάποιο διάστημα στα ΜΜΕ, μπορεί χωρίς υπερβολή να περιγραφεί ως η συγκρότηση ενός υβριδίου «μεγάλου συνασπισμού» ανάμεσα στις παραδοσιακές τροϊκανές δυνάμεις (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι) και τον ΣΥΡΙΖΑ. Τα όσα έχουν διαδραματιστεί το τελευταίο διάστημα μαρτυρούν του λόγου το αληθές.

Ειδικότερα:

Στην ΕΣΗΕΑ και την ΠΟΕΣΥ, η συνεργασία των εκπροσώπων της Συσπείρωσης με τη μνημονιακή παράταξη είναι αξιολογήσιμη. Στα ΔΣ και των δύο, άλλωστε, με συναινετικές διαδικασίες, οι καθαροί μνημονιακοί έχουν διασφαλίσει την προεδρία, ενώ η παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ έχει εκλέξει τους γενικούς γραμματείς. Το αποτέλεσμα είναι ότι τόσο η Ένωση όσο και η Ομοσπονδία λάμπουν δια της απουσίας τους από τα μεγάλα προβλήματα, έχουν ξεχάσει τι σημαίνει κινητοποίηση και σύγκρουση, ενώ έχουν μετατραπεί σε μηχανισμούς έκδοσης ανακοινώσεων, φορείς οργάνωσης εκδηλώσεων - ακόμη και σε «εταιρίες» που ασχολούνται με την απορρόφηση κονδυλίων του ΕΣΠΑ.

Στο ΕΤΑΠ-ΜΜΕ, η συγκυβέρνηση εκφράστηκε με την ανανέωση της θητείας της προηγούμενης προέδρου, η οποία είχε διοριστεί από τους Σαμαρά-Βενιζέλο και είχε εξυπηρετήσει θαυμάσια τους στόχους τους. Υπαρχηγοί της τοποθετήθηκαν πρόσωπα που ανήκουν είτε πρόσκεινται στον ΣΥΡΙΖΑ, ώστε να μην υπάρχει καμία αμφιβολία ότι θα υπάρχει συναίνεση για την πορεία του ασφαλιστικού φορέα. Κάτι που συνέβη, άλλωστε, με τη συναπόφασή τους για τη διάθεση σημαντικού μέρους των ταμειακών διαθεσίμων προκειμένου να πληρωθούν οι δόσεις στην ΕΚΤ και το ΔΝΤ, τη στιγμή που ετοιμάζονται νέες περικοπές σε συντάξεις.

ΕΝΙΑΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ & ΠΕΡΙΘΑΛΨΗΣ

ετοιμάζονται για ένα μεγάλο πακέτο οδοντηρών περικοπών στις παροχές και τις συντάξεις, όπως απαιτεί η τρόικα.

Το κερασάκι στην τούρτα: η «νέα» ΕΡΤ

Μέσα σε αυτό το ζοφερό σκηνικό, η νομοθετική ρύθμιση για την «επανάδρυση» της ΕΡΤ και ο ορισμός της νέας της διοίκησης αποτέλεσε τη χαριστική βολή στις αυταπάτες ότι αυτή η κυβέρνηση μπορεί να πάει κόντρα στο σύστημα της εξουσίας, να τιμήσει τους αγώνες των εργαζομένων, να βάλει τα θεμέλια για μια πραγματικά ανεξάρτητη, κοινωνικά ελεγχόμενη, αντικειμενική και πλουραλιστική δημόσια τηλεόραση.

Σχεδόν δύο χρόνια μετά το «μαύρο», τα όσα συμβαίνουν δεν μπορούν παρά να χαρακτηριστούν ως έγκλημα και προδοσία. Τόσο απέναντι στους εκατοντάδες χιλιάδες οι οποίοι βγήκαν στους δρόμους, μέσα και έξω από το Ραδιομέγαρο της Αγίας Παρασκευής, στην ΕΡΤ-3 στη Θεσσαλονίκη και σε δεκάδες περιφερειακούς σταθμούς. Όσο και για τους εκατοντάδες ηρωικούς εργαζόμενους, που αρνήθηκαν να υποταχτούν, έμειναν αποφασισμένοι στις επάλξεις, κράτησαν ψηλά τη σημαία του αγώνα και απέδειξαν εμπράκτως ότι ένα διαφορετικό μοντέλο ενημέρωσης και δημόσιας τηλεόρασης είναι όχι απλώς υπαρκτό, αλλά και απολύτως εφικτό.

Κι όμως. Απέναντι σε όλους αυτούς τους ανθρώπους, η κυβέρνηση ουσιαστικά έφερε ένα νόμο με τον οποίο απλώς αλλάζει το όνομα - από ΝΕΡΙΤ σε ΕΡΤ - εξισώνει αγωνιστές και «νενέκους», δεν διασφαλίζει τα δικαιώματα των απολυμένων και τους φοράει «καπέλο» έναν άνθρωπο βγαλμένο μέσα από τα σπλάχνα της δια-πλοκής, των ιδιωτικών συμφερόντων και,

εκτός όλων των άλλων, υπέρμαχο του πραξικοπήματος της 11ης Ιουνίου 2013!

Η υποταγή οδηγεί στην καταστροφή. Ο αγώνας γεννά την ελπίδα

Μπορούμε, άραγε, να αλλάξουμε κάτι απέναντι σε αυτό τον πανίσχυρο συρφετό που λυμαίνεται τα ΜΜΕ; Υπάρχει ελπίδα ή μήπως πρέπει να υποταχθούμε μια ώρα αρχύτερα και όποιος και όσο αντέξει; Μας έχει απομείνει δύναμη και όπλα στη φαρέτρα μας ή είμαστε από χέρι καμένοι και χαμένοι;

- Μπορούμε - αρκεί να το θελήσουμε!
- Μπορούμε - αρκεί να το πιστέψουμε!
- Μπορούμε - αρκεί να συνειδητοποιήσουμε ότι έχουμε δίκιο!
- Μπορούμε - αρκεί να θυμηθούμε πως είμαστε οι πολλοί!
- Μπορούμε - αρκεί να ξέρουμε πως τίποτα δεν χαρίζεται, όλα κατακτιούνται!

Μεγαλοεκδότες, καναλάρχες και κυβερνήσεις έχουν εφαρμόσει με επιτυχία την τακτική του κατακερματισμού και της συκοφάντησης. Εμείς μπορούμε και οφείλουμε να απαντήσουμε οικοδομώντας μια νέα ενότητα στη βάση - δημοκρατική, ακηδεμόνευτη, ριζοσπαστική, αγωνιστική, ανατρεπτική. Απέναντι στις συντεχνιακές και καθεστωτικές λογικές, να αντιτάξουμε τη δύναμη της αλήθειας και των πολλών, τη δύναμη που μας δίνει το γεγονός ότι δημοσιογράφοι και εργαζόμενοι στα ΜΜΕ είμαστε σάρκα από τη σάρκα της κοινωνίας και όχι εχθρός της.

Αγωνιζόμαστε για

- Το δικαίωμά μας στη δουλειά
- Αξιοπρεπείς μισθούς, χωρίς μπλοκάκια και μαύρα
- Συλλογικές συμβάσεις, πλήρη ασφάλιση και παροχές υγείας για όλους
- Άμεση ένταξη στην ΕΣΗΕΑ και πλήρη κάλυψη των συναδέλφων μας σε όλα τα Μέσα και ειδικά στο Διαδίκτυο

- Αποφασιστική και άμεση ενίσχυση των ανέργων, κάλυψη των ασφαλιστικών τους αναγκών
- Ένα κλάδο - Ένα συνδικάτο - Ένα ταμείο
- Αντικειμενική ενημέρωση για την κοινωνία
- Διαγραφή του χρέους

Λέμε όχι

στα παλιά και νέα Μνημόνια, στους ευρωμονόδρομους, τους “θεσμούς” και τις τρόικες στη συνέχιση των απολύσεων, των εξευτελιστικών αμοιβών και της «γαλέρας» στα ΜΜΕ στη γαλάζια, ροζ και πράσινη «συγκυβέρνηση» που επιχειρείται να επιβληθεί στον κλάδο στο πραξικόπημα στον ΕΔΟΕΑΠ, τη μετάλλαξή του σε επαγγελματικό Ταμείο και τη μετατροπή της κοινωνικής μας ασφάλισης σε κερδοσκοπική μπίζνα στον αποκλεισμό χιλιάδων συναδέλφων μας από τις ενώσεις και την ασφάλιση στην πληρωμή δόσεων προς τους μαυραγορίτες δανειστές με τα διαθέσιμα των Ταμείων μας στην επιχείρηση μαζικής εξαγοράς ψήφων ανέργων από το «ιερατείο» της ΕΣΗΕΑ στην απροκάλυπτη μετατροπή των ΜΜΕ σε μέσα προπαγάνδας από τα κέντρα εξουσίας

Απαιτούμε

- Να μας γυρίσουν πίσω τα κλεμμένα ΕΕ, ΕΚΤ και ΔΝΤ
- Να πληρώσουν κράτος και εργοδότες τα χρέη τους και το κόστος της κρίσης
- Μια αυτοδιαχειριζόμενη και ελεγχόμενη από την κοινωνία ΕΡΤ, με βάση τις προτάσεις των εργαζομένων που αγωνίζονται ηρωικά επί δύο χρόνια - όχι ένα κακέκτυπο του παλιού κυβερνητικού φερέφωνου ή της ΝΕΡΙΤ
- Την κατάργηση της παράλληλης και ασύμβατης απασχόλησης σε ΜΜΕ, δημόσια και ιδιωτικά, και σε γραφεία τύπου

Ψηφοδέλτιο του Συνδυασμού «ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ (FinancialCrimes, Αριστερό Ριζοσπαστικό ΜΜΕτωπο, Σπάρτακος, Ανένταχτοι)»

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

- 1 ΑΓΓΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
- 2 ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ ΤΑΣΟΣ
- 3 ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ΜΑΚΗΣ
- 4 ΕΛΑΦΡΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

- 5 ΕΛΕΥΘΕΡΑΤΟΣ ΔΙΟΝΥΣΗΣ
- 6 ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ
- 7 ΛΙΒΙΤΣΑΝΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
- 8 ΛΙΤΣΗΣ ΜΩΥΣΗΣ
- 9 ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ
- 10 ΜΠΡΑΤΣΟΣ ΝΑΣΟΣ
- 11 ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΤΡΟΣ
- 12 ΠΑΠΑΞΕΝΑΚΗΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
- 13 ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΥΔΗ ΜΑΤΙΝΑ
- 14 ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
- 15 ΣΑΡΡΗΣ ΚΩΣΤΑΣ
- 16 ΣΚΑΜΝΑΚΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
- 17 ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΣΟΦΙΑ
- 18 ΤΖΗΜΤΣΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
- 19 ΤΣΩΛΗ ΜΑΡΙΑ
- 20 ΦΙΛΙΠΠΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
- 21 ΧΑΡΟΝΤΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
- 22 ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΑΣΟΣ
- 23 ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ
- 24 ΧΑΤΖΗΣΤΕΦΑΝΟΥ ΑΡΗΣ

Για το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ **εδώ**